

P.M.

till allmänne åklagaren i mål angående häktade montörer  
Karl Gustav Lindkvist.

Sedan Lindkvist inför Stockholms Rådhusrätt begärt förhör med vissa personer, har Lindkvist blivit hörd i härvarande rannsakningsfängelse onsdagen den 25 juli 1945, varvid han uppgav:

Enligt sin berättelse var han söndagen den 6 maj 1945 tillsammans med Holger Johnsson i garaget i huset n:r 113 Birger Jarlegatan. Härifrån ringde Johnsson ett flertal telefonsamtal. Bland annat ringde han till kaféet i huset n:r 19 Frejgatan, där han fick tala med en <sup>av</sup>servitriserna. Johnsson bad att få tala med en fröken Granberg, som skulle arbeta i kaféets kök och som skulle ha köpt ett dragspel av Johnsson. Lindkvist påminde sig, att Johnsson talat om att fröken Granberg skulle underrättas om att hon själv skulle sköta avbetalningarna å detta dragspel.

Samma dag ringde Johnsson vidare till postkontoret i Midsommarkransen vid 11,00-tiden och fick tala med en fröken eller fru Gustavsson. Samtalet var rent personligt.

Johnsson ringde även till garageägaren Ljungberg i dennes bostad. Johnsson ombad Ljungberg att vitsorda att Johnsson var skyldig Ljungberg 75:- kronor, därest fru Johnsson skulle fråga därom. Johnsson förklarade nämligen, att han "slarvat" bort matpengarna för sin hustru och för henne uppgivit, att han lämnat eller skulle lämna pengarna till Ljungberg.

var det emellertid icke.

Fröken Granberg förklarade slutligen, att såväl Johnsson som Lindkvist mycket väl kände till de tider, då hon arbetade i kaféet, varför de icke hade någon anled-

(den med)

nte

ss-

la

et

B-

A-

F

port/

g

nt.

en

?



Johnsson och Ljungberg talade även om bildäcken, som förvarades å kontoret i garaget.

Slutligen ringde Johnsson till en för Lindkvist okänd man, som är anställd vid Stockholms Spårvägars bussgarage i Hornsberg. Denne man brukar syssla med bilaffärer. Denne person skulle, enligt Lindkvist påstående, kunna intyga, att Johnsson verkligen förklarar, att han hade däck att fötsälja.

Lindkvist hemställde, att förenämnda personer måtte höras i saken.

Servitrisen, fröken Hulda Viktoria (Rita) Granberg, född den 22 mars 1921, boende i huset n:r 31 Långbrodalsvägen, telefon 33 42 37, samt anställd i kaféet i huset n:r 19 Frejgatan, har vid förhör i ärendet uppgivit:

Hon känner ifrågavarande Lindkvist, Holger Johnsson och Nyhlén sedan februari 1945. Vid denna tid erhöll hon anställning som brödflicka vid kaféet i n:r 19 Frejgatan. I hennes arbete ingick därvid att bära ut kaffe till olika kunder, däribland till garaget i huset n:r 113 Birger Jarls gatan, där Johnsson, Lindkvist och Nyhlén brukade uppehålla sig.

En måndagsmorgon, tidpunkten kunde hon icke närmare erinra sig, kom hon till garaget med kaffe. Johnsson befann sig då ensam där. Han omtalade för henne, att det under natten varit inbrott i garaget, varvid det tillgripits några bildäck. Några misstankor mot någon viss person uttalade han icke.

Någon dag senare, då hon åter befann sig i gara-



get, frågade Johnson om icke fröken Granberg sett eller sammanträffat med Lindkvist. När fröken Granberg senare sammanträffade med Lindkvist på sin arbetsplats, omtalade hon för denne, att han var sökt i garaget. Lindkvist förklarade därvid, att han nu hade så mycket att göra, att han icke hade tid att besöka garaget.

Vid något tillfälle i april 1945 sammanträffade hon i samma garage med Lindkvist. De kommo härunder att tala om dragspel, varvid Lindkvist omnämnde att han var halvbroder till dragspelsmästaren och kapellmästaren Gösta Westerlund. Enär fröken Granberg själv spelar dragspel men icke vid detta tillfälle innehade något spel, frågade hon Lindkvist, om denne kunde skaffa henne ett spel genom Westerlund. Lindkvist ringde omedelbart till Westerlund, varefter fröken Granberg själv fick tala med denne i telefonen. Westerlund förklarade sig villig att hjälpa henne med inköp av ett dragspel från firma Dragspelstjänst. Spelöt skulle kosta något över 600:-kronor, och hon skulle erlägga 150:-kronor i handpenning.

Någon dag senare ringde Lindkvist till fröken Granbergs arbetsplats och frågade henne hur det blivit med dragspelsaffären. Hon omtalade därvid för honom, att hon icke kunde köpa något sådant spel, enär hon icke hade tillräckligt med pengar för erläggande av handpenningen. Lindkvist förklarade under samtalet, att det var dumt av henne att köpa så dyrt dragspel. Han sade sig kunna skaffa henne ett spel till hälften av den av Westerlund uppgivna summa och att hon endast behövde lämna 50:-kronor i handpenning. Hon måste dock i så fall bestämma sig denna dag.



110  
293

Detta samtal ägde med största sannolikhet rum den 21 april 1945.

Det bestämdes, att fröken Granberg skulle möta Lindkvist och Ågaren till dragspelet; samma dag klockan 17,30 å S:t Eriksplan. Ågaren- Sjöberg- och Lindkvist skulle då medföra spelet. Fröken Granberg infann sig å avtalad tid och plats. Lindkvist kom emellertid icke. Senare har hon fått erfara, att Lindkvist samma dag vid 18,00-tiden sökt henne i hennes dåvarande bostad i huset n:r 29 Tomtebogatan. Enligt vad hon hört, hade dock Lindkvist icke något dragspel med sig vid detta tillfälle.

Måndagen den 23 april 1945 ringde Lindkvist till hennes arbetsplats och frågade varför hon icke kom till mötesplatsen. Någon timme senare ringde han ånyo, varvid han begärde att få 50:\_kronor av henne. Lindkvist yttrade därvid: "Så mycket kan du väl lita på mig, att du kan ge mig 50:\_kronor, så att jag får ge dem till Sjöberg". Emedan fröken Granberg tidigare blivit varnad för att låna ut pengar till Lindkvist, efterkom hon icke hans begäran. Hon misstänkte nämligen, att det endast var "bluff" med dragspelet och att han ville narra till sig pengar av henne.

Under den följande veckan kom fröken Granberg i kontakt med Johnsson och Nyhlén. Den senare lovade henne att förmedla köp av dragspel från någon firma i Degerfors. Lördagen den 28 april 1945 på eftermiddagen var hon ledig från sitt arbete. Sedermera har hon fått kännedom om att Johnsson denna eftermiddag ringt till kaféet och omtalat, att dragspelet nu kommit och fanns att avhämta i hans bostad å Stora Essingen. Samtalet hade troligen emottagits



av dåvarande kaféinnehavaren, fru Bergström. Samma dag på kvällen hade Johnsson ringt till servitrisen fru Olssons bostad och efterfrågat fröken Granberg. Johnsson har själv inför fröken Granberg bekräftat att han ringt dessa samtal.

Måndagen den 30 april 1945 sammanträffade fröken Granberg med Johnsson i ovannämnda garage, varvid det bestämdes, att hon samma dag på kvällen skulle avhämta dragspelet i hans bostad, vilket hon också gjorde. Av fakturan framgick, att dragspelet var inköpt hos Ingemar Söderholm, Degerfors.

I början av maj 1945 blev Nyblén, som hjälpt henne med inköpet av dragspelet, inkallad i militärtjänst. Innan han reste förklarade han, att därest det var något fel med spelet, så kunde hon vända sig till Johnsson, som väl skulle känna till affären. Det blev dock icke tal om dragspelet förrän måndagen den 7 maj 1945. Denna dag ringde Johnsson till fröken Granberg vid något tillfälle på morgonen. Han förklarade därvid, att han då befann sig å Centralstationen och skulle resa till någon militärförläggning. Han omtalade vidare, att han endast ville säga adjö till fröken Granberg. Under samtalen nämnde han, att hon kunde sända avbetalningarna å dragspelet direkt till Söderholms tobaksaffär i Degerfors. Något tal om att Johnsson skulle ha ringt till fröken Granberg under söndagen den 6 maj var det emellertid icke.

Fröken Granberg förklarade slutligen, att såväl Johnsson som Lindkvist mycket väl kände till de tider, då hon arbetade i kaféet, varför de icke hade någon anled-



ning att söka henne på arbetsplatsen under söndagen den 6 maj 1945. Vid denna tid var hon nämligen ledig varje söndag.

Kafédickerskan, fru Nora Maria Fernstedt, född den 7 november 1914, boende i huset n:r 11 Pastellvägen, 7 trappor upp, telefon 49 97 60, samt innehar kaféet i huset n:r 19 Frejgatan, telefon 33 12 37, har uppgivit:

Hon inköpte och tillträdde ifrågavarande kafé den 1 maj 1945. Hon känner Holger Johnsson och Nyhlén som gäster i detta kafé. Däremot har hon icke något minne av Lindkvist. Enligt hennes anteckningar, serverade hon själv hela söndagen den 6 maj 1945. Hon kunde icke påminna sig, att hon denna dag emottog något telefonsamtal till/fröken Granberg angående något dragspel. Hon kände dock till att fröken Granberg inköpt ett sådant spel av Nyhlén. Hon har även ett bestämt minne av att någon person ringt till kaféet och fröken Granberg angående detta dragspel, men hon kunde dock icke påminna sig dagen för detta samtal.

Från postkontoret i Midsommarkransen har inhämtats, att därstädes arbetat såväl en fru som fröken Gustavsson. Fru Gustavsson arbetar dock sedan sedan den 1 januari 1945 vid postkontoret i Gröndal. Fröken Gustavsson, som fortfarande arbetar vid postkontoret i Midsommarkransen, har vid förfrågan förklarat, att hon icke känner någon person vid namn Holger Johnsson och att hon icke arbetade under söndagen den 6 maj 1945. Någon annan person med nam-



net Gustavsson och som arbetar vid ifrågavarande postkontor kände hon icke till.

Någon uppgift om den eller de personer, som söndagen den 6 maj 1945 arbetade vid postkontoret i Midsommarkransen kunde hon icke lämna. Personalen brukar säs emellan komma överens om vem som skall arbeta en viss söndag. Någon anteckning därom göres icke vid poststationen.

Garageägaren Gustav Mauritz Ljungberg har vid förfrågan uppgivit, att det är mycket sannolikt, att Johnsson ringde till honom söndagen den 6 maj 1945, enär denne så gott som dagligen brukade ringa till Ljungberg. Huruvida samtalet kom från garaget eller Johnssons bostad, kunde Ljungberg icke uttala sig. Ljungberg har ett bestämt minne av att Johnsson ringt till Ljungberg angående däcken och därvid yttrat "Däcken får väl stå kvar där till Nyhlén kommer hem". Ljungberg höll dock för troligt, att detta samtal ägde rum lördagen den 5 maj 1945. Något tal om att Ljungberg skulle lämna falska uppgifter angående en skuld till Johnsson har han icke hört talas om. Johnsson har hela tiden inför Ljungberg velat göra gällande, att han var ordentlig och skötsam och skulle knappast ha velat inviga Ljungberg i sitt privatliv. Skulle Johnsson ha kommit med något sådant förslag, är Ljungberg övertygad om att detta icke skulle ha fallit honom ur minnet.

Den av Lindkvist uppgivna personen, som skulle arbeta vid Stockholms Spårvägars bussgarage i Hornsberg, har



ännu icke kunnat identifieras.

Stockholm den 28 juli 1945.

  
( E. Bjerte )